

27 Ѣговори 'Іуáннъ, ѡ рече: не може человекъ да зема нищо, ако не мѣ ѣ дадено ѡ нево то.

28 Вые сами свидѣтелевдвате за мене, че рекохъ: не самъ азъ Христосъ, но защо самъ прѣтенъ предъ него.

29 Който има невѣста, женихъ ѣ: а прѣательо жениховъ който стои та го слыша, радъвасе много за гласъ жъ жениховъ, таа прочее радостъ моа се исплани.

30 Той трѣбъва да расте, а азъ да се смалавамъ.

31 Онъ който иде ѡ горе, надъ сички те ѣ ѡ горе: който ѣ ѡ землѣ та, ѡ землѣ та ѣ ѡ землѣ та говори: който иде ѡ нево то, надъ сички те ѣ ѡ горе.

32 И снова чтоо ѣ видѣлъ ѡ чѣлъ, това свидѣтелествва: ѡ свидѣтелство то мѣ никой не прѣима.

33 Който прѣиме негово то свидѣтелство, вѣрва ѡзвѣстивъ защо ѣ Бгъ истиненъ.

34 Защо то онъ когото ѣ прѣтилъ Бгъ, Бжѣй теслова говори: зашто Бгъ не мѣ дава духъ съ мѣра.

35 Оцъ люки Ѣѡна, ѡ сичко то мѣ даде на ржѣ те.

36 Който вѣрва въ Ѣѡна, има животъ вѣченъ: а който не вѣрва въ Ѣѡна не ще да види животъ, но гнѣвъ Бжѣй стои на него.

ГЛАВА Д.

КОГДАТО раздѣмѣ прочее Исхъ, защо чѣха Фарисѣи те че Исхъ по много оученицъ прѣви ѡ крѣщава, неже ли 'Іуáннъ.

2 (Ако ѡ да не крѣщаваше самей Исхъ, но оученицъ те мѣ).

3 Ѣстави 'Іудѣа, ѡ ѡиде пакѣ въ Галилеа.

4 Н трѣбъваше да замине презъ Ѣамарѣа.

5 Дойде прочее въ Ѣдинъ градъ самарѣйски, който се вѣкаше сѣхаръ, близъ при село то, което бѣше далъ 'Іаковъ 'Іуѡсифъ сынъ своимъ.

6 Н тамъ бѣше вѣнарѣ 'Іакшвовъ: а Исхъ понѣже бѣше ѡморенъ ѡ пѣтълътъ, стѣна така (оутрѣжденъ) при вѣнарѣтъ, ѡ бѣше като шѣстѣй чѣсъ (ѡ день жтъ).

7 Дойде прочее Ѣна жена ѡ самарѣа да си ѡзвѣди вода: ѡ рече ѡ Исхъ, дай ми да пѣмъ.

8 Защо то оученицъ те мѣ бѣха ѡшли въ градътъ, да кѣпатъ гѣстѣе.

9 Н рече мѣ жена та самарѣанка та, каквѣ ты, като си Ѣврѣинъ, искашъ да пѣша ѡ мене коато самъ жена самарѣанка; зашто Ѣврѣе те не се прикоснѣватъ до самарѣане те.

10 Ѣговори 'Исхъ, ѡ рече